

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **D. G.**
zastoupen JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem
AK se sídlem Hradec Králové, Šafaříkova 666

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2021, čj. OAM-349/ZA-ZA11-ZA20-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný vydal dne 14. 7. 2021 rozhodnutí, kterým zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou.
- 2. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že tato žádost je již druhá, první žádost žalobce byla podána 7. 11. 2017. Bylo o ní rozhodnuto dne 3. 5. 2018

pod č.j. OAM-931/ZA-ZA11-ZA08-2017, kdy bylo řízení v souladu s § 25 písm. a) zákona o azylu zastaveno. Žalobce tehdy žádal z jiných důvodů a odjel kvůli nemoci svojí ženy zpět do Gruzie.

3. Žalovaný v současně vedeném řízení shledal žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou proto, že stát, z něhož žalobce pochází, tj. Gruzie, je považován dle § 2 vyhlášky ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., ze dne 3. prosince 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, v platném znění, za bezpečnou zemi původu, a to kromě oblastí Osetie a Abcházie. Správní orgán tak může dle § 16 odstavce 2 zákona o azylu žádost zamítnout jako zjevně nedůvodnou pokud žalovaný neprokáže, že v jeho konkrétním případě zemi za bezpečnou považovat nelze. Žalovaný v tomto případě důvody, proč by Gruzie neměla být pro žalobce bezpečnou zemí, nenašel, a proto přistoupil k zastavení řízení.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 14. 7. 2021 žalovaného žalobu, ve které uvádí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné a to pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí spočívá na skutkovém stavu, který nebyl dostatečně zjištěn. Skutkový stav, ze kterého žalovaný vychází, navíc nemá oporu ve spise.
5. Žalobce začal pracovat v r. 2018 jako žurnalista, dne 20. 2. 2021 obdržel s kamarádem videonahrávku, z níž bylo patrné, že osobní ochranka syna bývalého premiéra a představitele vládnoucí strany Gruzínský sen Bidziny Ivanishviliho zbila nějaké lidi, tuto vezl žalobce s kamarádem do redakce. Po cestě je zastavilo auto s muži v uniformách kriminální policie, násilně je odvezli k jezeru u Tbilisi, tam je zbili, vzali jim nahrávku a vyhrožovali pistolí, že pokud o tom něco řeknou, zabijí je i jejich rodiny. Žalobce z uvedeného důvodu odjel z Gruzie. Žalovanému žalobce předložil průkaz žurnalisty opoziční televizní stanice MTAVARI ARKHI, v níž pracoval, identifikoval i kamaráda, který je rovněž žadatelem o udělení mezinárodní ochrany v ČR, odjezd jim doporučil ředitel televizní stanice. Od doby opuštění Gruzie u nich byla opakovaně kriminální policie a vyptávala se na ně.
6. K tvrzení žalovaného že Gruzie je bezpečnou zemí původu žalobce uvedl, že z žalovaným shromážděného materiálu plyne, že hranice mezi státem a vládnoucí stranou Gruzínský sen je v Gruzii nejasná, na voliče je vyvíjen odsouzeníhodný tlak – viz závěry OBSE. Žalobce je názoru, že z povahy věci lze dovodit, že stát, který nelze odlišit od vládnoucí strany, za bezpečnou zem původu bez dalšího považovat nelze. Po žalobci nebylo možné požadovat, aby se v takovém státě uchýlil pod ochranu státních orgánů. Uvedené skutečnosti dle názoru žalobce dokladují i to, že v Gruzii nelze vyloučit pronásledování občanů za projev jejich politických práv a svobod či za zastávání politických názorů ve smyslu § 12 zákona. Žalobce tvrdí, že byl osobně utiskován kvůli své činnosti žurnalisty a uvedenou skutečnost podkládá průkazem žurnalisty opozičního média.
7. S odkazem na nejasnou hranici mezi státem a vládnoucí stranou pak žalobce nepovažoval za adekvátní prostředek ochrany žalovaným uváděnou možnost podání stížnosti ke státnímu zastupitelství a justičním institucím, neboť na základě uvedené argumentace výše nelze od uvedených institucí očekávat nestranný a nezávislý postup. Žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 a § 14a

zákonu o azylu a navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 14. 9. 2021 vyplývá nesouhlas správního orgánu s oprávněností žalobních námitek. Žalovaný odkázal na písemnosti založené ve správním spisu a samotné rozhodnutí ve věci, je přesvědčen, že toto je souladné se zákonem o azylu i jednotlivými ustanoveními správního řádu. Žádostí žalobce se žalovaný zabýval zodpovědně, posoudil ji řádným procesním způsobem v rozsahu odpovídajícím aplikaci ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu.
9. Žalovaný považoval za zřejmé z průběhu řízení, že žalobce neopustil vlast na základě žádného z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu, za opodstatněné ve smyslu ust. § 12 a § 14a zákona o azylu pak nelze považovat ani jím vyjádřené obavy z návratu do Gruzie. Gruzie je s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie hodnocena jako bezpečná země původu dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, neboť splňuje základní demokratické principy. Byla proto zařazena na seznam zemí, které ČR za bezpečné země původu považuje – viz § 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb. Žalovaný je pak názoru, že ani z výpovědi žalobce z průběhu řízení o jeho azylové žádosti, ani z obsahu žaloby nebylo zjištěno, že by v jeho případě cit. předpoklad neplatil.
10. Správní orgán považuje z provedeného řízení za objasněné, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR z důvodu obav z neznámých osob, které ho zbily a vyhrožovaly mu kvůli videonahrávce, kterou jako pracovník televizní stanice se svým kamarádem získal. V jeho případě se jedná již o druhou žádost o mezinárodní ochranu, když poprvé požádal 7. 11. 2017, žalobce následně vzal svoji žádost zpět, řízení bylo proto zastaveno.
11. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce má v případě jakýchkoliv problémů v zemi původu možnost použít legálních prostředků ochrany u kompetentních orgánů, včetně podání stížnosti ke státnímu zastupitelství a justičním institucím. Pokud by došlo k jejich nečinnosti či zneužití pravomoci, mohl by se obrátit na úřad ombudsmana či na nevládní organizace. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze dne 11. 3. 2004, čj. 6 Azs 8/2003, v němž mj. soud učinil závěr, že *„Neučinil-li stěžovatel žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně...“* Žalobce neměl se státními orgány v Gruzii žádné problémy, tudíž mu nic nebránilo v tom, se na ně obrátit.
12. K námitce žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci poukázal žalovaný na to, že v řízení o mezinárodní ochraně má povinnost tvrzení žadatel a jak uzavřel NSS, toto má v řízení zásadní význam, neboť pouze žadatel svým tvrzením utváří rámec zjišťování skutkového stavu ve správním řízení. Žalovaný je přesvědčen, že skutkový stav zjistil dostatečně, opatřil si dostatečné aktuální informace o zemi původu. Žalobce jistě o možnosti dokládat svá tvrzení věděl, předložil průkaz žurnalisty televizní stanice. K podkladům o Gruzii jako bezpečné zemi původu žalobce po seznámení s informacemi dne 3. 6. 2021 nic nepředložil, ani neuvedl.

13. Správní orgán dospěl na základě výše uvedených skutečností k závěru, že žalobce se podanou žádostí snažil o legalizaci zdejšího pobytu a odkazuje na judikaturu NSS v tomto ohledu, např. na jeho rozhodnutí ze dne 24. 2. 2005, čj. 7 Azs 187/2004. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Ze správního spisu je patrné, že žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 2. 6. 2021, uvedl, že je státním příslušníkem Gruzie, téže národnosti, jeho náboženským přesvědčením je pravoslavné křesťanství. Nikdy nebyl politicky organizován, sdělil, že o politiku se nezajímá. Je ženatý, jeho syn žije s matkou v X. Žalobce vycestoval z Gruzie poprvé v r. 2017, v květnu 2018 se vrátil do vlasti, opět vycestoval v březnu 2021, po dvou dnech pobytu v Polsku odjel do ČR. Svoji žádost o mezinárodní ochranu z r. 2017 vzal zpět. Od r. 2018 začal pracovat jako žurnalista pro televizní stanici, dne 20. 2. 2021 obdržel videonahrávku o napadení nějakých lidí osobní ochrankou Bera Ivanishviliho, jedná se o syna bývalého premiéra a představitele vládnoucí strany Gruzínský sen. Nahrávku vyzl do redakce s kamarádem, po cestě je zastavilo auto s muži v uniformách kriminální policie, násilně je odvezli k jezeru, kde je zbili, vzali jim nahrávku a vyhrožovali, že je zabijí. Z obavy z těchto osob žalobce odjel z Gruzie.
15. Téhož dne pak v rámci pohovoru žalobce sdělil, že poprvé opustil vlast proto, že jeho rodiče pocházeli z Abcházie, a on se v Gruzii necítil dobře, protože se stát o rodiče nijak nestaral. Odjel zpět proto, že manželka byla nemocná. Po 15. 3. 2021 zde chtěl počkat, až se doma situace uklidní, má tu kamaráda, neměl v úmyslu žádat o mezinárodní ochranu. Rodina mu ale sdělila, že kriminální policie se o něho v Tbilisi zajímá, vrátit se proto nyní nemůže. Žalobce předložil průkaz televizní stanice MTAVARI ARKHI, kde pracoval. Na citované videonahrávce, kterou jim poskytl supermarket, kde k napadení došlo, je patrné, jak osobní ochranka fyzicky napadla nějaké mladé kluky, je tam vidět i sám Bera Ivanishvili, mělo k tomu dojít 19. 2. 2021. Žalobce popsal napadení čtyřmi muži, kterým následně nahrávku vydali, neboť je bili a vyhrožovali zabitím. Když přijeli do redakce, ředitel jim řekl, že buď tu věc dovedou do konce, nebo ať odjedou z Gruzie, pokud se situace neuklidní. Vzhledem k tomu, že mají malé děti, tak odcestovali. Kamarád se jmenuje G. T. a rovněž žádá o mezinárodní ochranu. Na pomoc se k nikomu neobrátili, ty složky jsou všechny součástí jednoho systému a nic by to nevyřešilo. Opakovaně se po něm poté ptá kriminální policie. Jiné potíže v zemi původu žalobce neoznačil. Dne 3. 6. 2021 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, nenavrhl žádné další důkazy, ani nic dalšího sám neuvedl.
16. Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, upravuje v ustanovení § 16 zjevnou nedůvodnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V jeho odstavci 2 je uvedeno, že „jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze“. V odstavci 3 se pak uvádí, že „jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení

mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a“.

17. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná. Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).
18. Jak výše uvedeno, správní orgán má možnost na základě znění § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítnout žádost žadatele o udělení mezinárodní ochrany v případě, že žadatel přichází z tzv. bezpečné země původu, a v takovém případě je na žadateli, aby jasně prokázal, že v jeho případě stát za takovou zemi považovat nelze. Po přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu soud konstatoval, že žalovaný zjistil podstatné skutečnosti, které vedly žalobce k podání žádosti, z jeho písemného podání ze dne 2. 6. 2021 – viz bod 14. S žalobcem byl proveden řádný pohovor, kdy mohl uplatnit veškeré skutečnosti, které považoval za podstatné pro zhodnocení svého případu. Kromě průkazu pracovníka televizní stanice žádné další důkazy nenavrl a nepředložil, jeho námitka o nedostatečném zjištění skutkového stavu proto nemůže obstát. Ve správním spisu se nachází žalovaným doložený materiál o hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, v aktuálním znění z r. 2020, s níž byl žalobce seznámen dne 3. 6. 2021, bez připomínek či návrhu na doplnění dokazování. Uvedená žalobní námitka je tak nedůvodná.
19. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zabýval hodnocením situace v zemi původu žalobce dostatečně, konstatoval, že s výjimkou separatistických regionů Abcházie a Jižní Osetie splňuje Gruzie základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a nadále může být zařazena na seznamu těchto zemí.
20. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žadatel má ve vlasti možnost použít ke své obraně řadu legálních prostředků a žalobce takovou skutečnost ničím seriózně nevyvrátil, pouze obecně tvrdil, že by se žádost o pomoc státních institucí minula účelem. Zde však krajský soud považuje žalovaným aplikovaný odkaz na rozhodnutí NSS ze dne 11. 3. 2004 čj. 6 Azs 8/2003 – viz str. 4 rozhodnutí – za přílehlavý, neboť v případech, kdy se žadatel neobrátil na prostředky, které právní řád země původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nemůže tvrdit, že případná ochrana by byla neúčinná.
21. K námitce žalobce o podřaditelnosti jeho obav pod důvody udělení mezinárodní ochrany formu azylu dle ustanovení § 12 zákona o azylu stejně jako tvrzení, že splňuje podmínky § 14a zákona o azylu, nejsou relevantní z důvodů již uvedených výše, neboť pokud žalovaný dospěje k závěru, že žadatel řádně nevyargumentoval svoji osobní situaci ve smyslu znění § 16 odst. 2 zákona o azylu, není dále povinen dle odst. 3 uvedené důvody zkoumat. Zde pak soud plně odkazuje na závěry rozhodnutí NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, v němž je uvedeno, že *„žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu brozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu*

(minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. b/ zákona o azyl) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.“

22. Soud je toho názoru, že argument žalobce, že po něm nelze požadovat ani pokus o hájení svých zájmů nelze považovat za relevantní. Gruzie má funkční státní aparát, který svým občanům účinným způsobem pomáhá. Nelze proto předem bez dalšího předpokládat, že tato pomoc nebude poskytnuta. Soud tedy potvrzuje jako správný závěr žalovaného, že žalobce bez vážného důvodu nevyužil všechny možnosti nápravy ve své zemi původu a jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany lze posoudit jako snahu o legalizaci zdejšího pobytu, k níž však instituty mezinárodní ochrany neslouží.
23. K závěru žalobce, že Gruzie pro něho není zemí bezpečnou, soud připomíná, že takový závěr je v kompetenci posouzení žalovaným správním orgánem a k uvedenému závěru žalobce nepředložil žádné věrohodné podklady.
24. Krajský soud na základě shora uvedených skutečností uzavřel, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem, žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

25. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nevyčíslil, žalobci byl ustanoven k hájení jeho práv zástupcem advokát, jehož náklady právního zastoupení žalobce jsou uhrazeny samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 16. května 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně